dosar nr.2-4196/23
2-23030684-12-2-28022023

H O T Ă R Â R E
în numele legii

mun. Chișinău 02 iunie 2025

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul – Vladislav Holban,
grefierului – Beatrice Pascari

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** împotriva Luciei Condratenco cu privire la încasarea contravalorii bunului şi a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 23 decembrie 2022, ***** a depus o cerere de chemare în judecată către Luciei Condratenco cu privire la încasarea contravalorii bunului şi a cheltuielilor de judecată, solicitând: încasarea de la Pârâtă în beneficiul Reclamantului a sumei de 8.883,00 Euro (opt mii opt sute optzeci și trei Euro, și 00 eurocenți) compensație a 50% din valoarea de piață a automobilului ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. *****; încasarea de la Pârâtă în beneficiul Reclamantului a sumei de 1.367,00 Euro (una mie trei sute șaizeci și șapte Euro, și 00 eurocenți) compensație pentru perioada de posesie exclusivă de 50% din suma deprecierii valorii de piață a automobilului ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. ***** din martie 2020 până la data cererii de chemare în judecată; încasarea de la Pârâtă a sumei de 307,50 Euro (trei sute șapte Euro, și 00 eurocenți) taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată; încasarea de la Pârâtă a cheltuielilor de asistență juridică, suma cărora va fi concretizată ulterior.

În motivarea cererii a indicat că, părțile au concubinaj în a. 2010-*****, ulterior s-au aflat o perioadă în căsătorie, au divorțat, după care au avut perioade de concubinaj, ultima până în luna martie a. 2020 inclusiv

În afară de alte bunuri Reclamantul a dobândit în concubinaj automobilul ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. *****.

Necătând la faptul că părțile la despărțire au convenit ca automobilul să-i revină în proprietate personală Reclamantului - pârâta de câțiva ani de la ultima despărțire îl posedă exclusiv personal - din ce urmează să-i achite reclamantului 50% din prețul de piață al acestuia, și compensație pentru perioada de utilizare personală din 15.03.2020, din temeiurile și

considerentele descrise în continuare

Foștii soți s-au aflat în căsătorie în perioada a. *****-2013, până la căsătorie părțile au concubinat în perioada a. 2010-*****

Chiar dacă părțile au divorțat în a. 2013, în a. 2014 părțile au început a concubina din nou - și cu câteva întreruperi au concubinat până în martie 2020 inclusiv când s-a început starea excepțională legată de ajungerea pandemiei globale de Covid-19 în R. Moldova

La sfârșitul a. 2015 reclamantul a găsit automobilul în vânzare, a contactat vânzătorul, a convenit condițiile de vânzare.

După care, odată ce vânzătorul putea să vină în R. Moldova doar pentru câteva zile în decembrie 2015, în care reclamantul se afla în afara R. Moldova în deplasare de serviciu, reclamantul a convenit cu pârâta ca reclamantul să-i transmită bani pârâtei pentru achitarea prețului către vânzător și pârâta să semneze actele la stația de înmatriculare a transportului și să înregistreze automobilul pe numele său, ca ulterior pârâta să perfecteze pe numele reclamantului procură generală și automobilul să fie posedat și folosit de reclamant

Părțile au făcut după cum au convenit - automobilul a fost înregistrat pe numele pârâtei în decembrie 2015, iar în confirmarea proprietății de fapt asupra automobilului a reclamantului pârâta a întocmit procură generală asupra automobilului pe numele reclamantului prin care l-a împuternicit inclusiv să iasă în afara hotarelor RM cu acesta, să-1 vândă la prețul ce îl va decide de sine stătător, să-1 doneze și să facă orice alte acțiuni cu acesta.

După o ceartă majoră a părților la sfârșitul a. 2019 pârâta a scris plângere la poliție precum că automobilul i-a fost furat de reclamant și cu concursul ofițerilor de poliție automobilul a fost predat pârâtei; ulterior la ultima despărțire a părților în martie 2020 părțile au convenit ca automobilul să fie trecut în proprietatea reclamantului, dar pârâta nu a respectat înțelegerea și automobilul se află în posesia sa exclusivă deja de ani de zile .

Pârâta nu a achitat compensație reclamantului pentru 50% cota-parte ce îi revine în urma despărțirii după concubinaj chiar dacă automobilul a fost procurat integral din mijloacele bănești proprii ale reclamantului

În atare circumstanțe, pentru restabilirea drepturilor încălcate ale reclamantului, pârâta urmează să-i achite reclamantului compensație în mărime de 50% din valoarea de piață a automobilului și să-i achite compensație pentru anii de posesie exclusivă calculată ca 50% din diferența în prețul de piață din a. 2020 și prezent.

Reieșind din prețurile medii de piață la data acestei cereri rezultă că valoarea de piață medie a automobilului ***** de an de producere și caracteristici tehnice similare constituie 17.766,00 Euro, din care 50% constituie 8.883,00 Euro. Respectiv la 15.03.2020 automobilul avea valoare de piață medie de 20.500,00 Euro. Deprecierea din 15.03.2020 - până la data acestei cereri constituie 2.734,00 Euro, din care 50% constituie 1.367,00 Euro

Reclamantul a expediat pretenție către pârâtă atât prin poștă recomandată cât și prin poștă electronică prin care a solicitat achitarea compensației menționate în mod amiabil

Pârâta nu a răspuns la pretenția reclamantului și nu a achitat compensațiile solicitate, din ce drepturile reclamantului urmează să fie restabilite de instanța de judecată

Atunci când un bun sau un drept este în proprietate comună și nu sunt stabilite expres cotele - acestea se prezumă egale.

Concubinajul este asimilat unei căsătorii neînregistrate și tratat în R. Moldova ca un contract de societate civilă.

Cotele părți în societate civilă cât și cotele părți din venituri și excedente rămase după oprirea activității comune sunt egale dacă nu sunt stabilite expres altfel.

Împărțirea poate fi făcută prin atribuirea întregului bun unei părți și încasarea compensației în formă bănească celeilalte părți în valoarea de piață a părții la momentul împărțirii.

Orice clauză prin care veniturile din activitate comună ar fi atribuite doar unei părți exclusiv este nulă.

Menținerea bunurilor obținute în cadrul activității comune și rămase după oprirea acesteia doar de către una din părți fără compensarea către cealaltă a părții corespunzătoare din valoarea bunurilor constituie o îmbogățire nejustificată și temei pentru restituirea valorii respective.

Argumentele participanților în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Botezatu Gheorghe, împuternicit în baza mandatului nr. 1406886 din 27.02.2023, a susținut pe deplin cererea depusă pe motivele invocate de fapt și de drept.

În ședința de judecată, reprezentantul pîrîtului Voevuțcaia-Pîslariuc Svetlana, împuternicit în baza mandatului nr. 1849467 din 21.02.2023, a susținut poziția expusă în referință (f.d. 125-130) și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speță, judecătorul consideră necesar de a admite parțial acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art.130 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța

judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din materialele cauzei rezultă că, părțile au conviețuit în diferite perioade anilor – 2010–*****, ulterior au fost căsătorite în perioada anilor *****–2013, iar după divorț au reluat concubinajul cu întreruperi, ultima perioadă fiind până în martie 2020. În această perioadă, reclamantul susține că ar fi procurat un automobil *****, înregistrat pe numele pârâtei, și că pârâta ar fi convenit ulterior să-i transfere acest bun.

Totodată, pîrîtă Condratenco Lucia la 26.01.2017 la notar a înregistrat procura generală pe numele reclamantului.(f.d. 22-verso)

Procura este un act unilateral de reprezentare, care: nu transferă proprietatea; nu confirmă coproprietatea; nu poate înlocui un contract translativ de proprietate.

Emiterea procurii sugerează că pârâta era considerată de părți proprietar, iar reclamantul avea doar drept de folosință și dispoziție acordat revocabil. Această situație este incompatibilă cu pretenția reclamantului de coproprietar.

Reclamantul afirmă că a achitat integral prețul automobilului, că pârâta doar l-a înscris pe numele ei din motive tehnice, iar ulterior pârâta ar fi încălcat o înțelegere verbală prin care bunul urma să-i revină reclamantului.

Potrivit art. 509 alin. (2) Cod civil, dreptul de proprietate se poate dobîndi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărîre judecătorească atunci cînd aceasta este translativă de proprietateca efect al dobîndirii cu bună-credință.

Astfel, la caz instanța de judecată a constat că regimul juridic bunului mobil automobilul ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. *****, a fost dobândit ca proprietate personală a pârâtei Luciei Condratenco și nu ca proprietate comună.

Or, actul juridic prin care pârâta a obținut dreptul de proprietate în privința bunului mobil ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. *****, a fost încheiat după divorț.

Instanța de judecată reține că reclamantul Condratenco Stanislav și pârâta Condratenco Lucia s-au aflat în relații de căsătorie în perioada anilor ***** - 2013, iar actul juridic în temeiul căruia pârâta a obținut dreptul de proprietate al bunului mobil a fost încheiat în anul 2015, adică după divorț.

În materie de raporturi patrimoniale între concubini, doctrina și jurisprudența constantă stabilesc că posesia sau înregistrarea bunului nu creează automat coproprietate, iar partea care

pretinde existența acesteia trebuie să demonstreze: contribuția efectivă la dobândirea bunului, existența unei intenții comune de achiziție, legătura directă dintre conviețuire și achiziție.

Instanța reține următoarele reclamantul nu a prezentat: acte bancare, chitanțe, contract de vânzare-cumpărare, înscrisuri privind transmiterea banilor către pârâtă sau către vânzător. Simplele afirmații ale reclamantului nu constituie probă suficientă în sensul art. 119 CPC.

Potrivit art. 186 CPC, fiecare parte poartă sarcina de a dovedi circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile. Instanța nu poate substitui lipsa probelor prin simple afirmații sau prezumții neprevăzute de lege.

Prin urmare, nu s-a demonstrat că automobilul a fost achitat din mijloacele reclamantului.

Reclamantul solicită: atribuirea sau compensarea cotei de 50% din valoarea automobilului; compensarea a 50% din deprecierea valorii bunului între martie 2020 și prezent.

Reclamantul afirmă că în martie 2020 părțile ar fi convenit ca automobilul să rămână lui. Întrucât: nu există înscrisuri; nu există martori; nu există acte de predare-primire; nu există dovezi ale unei intenții ferme a pârâtei de a transmite proprietatea, instanța nu poate considera dovedită o astfel de convenție.

Reclamantul invocă ideea că bunurile dobândite în concubinaj sunt asimilate bunurilor comune dobândite în căsătorie.

Instanța de judecată precizează că regimul juridic al bunurilor dobândite de către soți, anume proprietatea în devălmășie, nu este aplicabil și concubinilor, indiferent de durata conviețuirii acestora. Prin urmare, asupra concubinajului nu se aplică analogic normele Codului familiei sau ale altor legi ce reglementează dreptul de proprietate în devălmășie.

Instanța de judecată reiterează că se disting două situații și anume, a) bun dobândit împreună - asupra căruia au o cota-parte fiecare și care se va partaja conform aportului fiecăruia la dobândirea bunului imobil, și respectiv; b) bun dobândit separat - bunuri proprii fiecăruia dintre concubini, în privința căruia concubinul neproprietar va dispune de dreptul de a solicita plata unei compensații bănești egală cu contribuția adusă la îmbunătățirile imobilului, nedispunând de dreptul de recunoaștere a proprietății asupra unei părți din bunul imobil.

Ca urmare, în cazul în care un bun nu este dobândit împreună, ci dimpotrivă, este achiziționat de un singur concubin și în actul de dobândire figurează numai acesta, dreptul de proprietate aparține exclusiv dobânditorului, chiar dacă la achiziționarea lui a contribuit și celălalt concubin.

Reclamantul nu a probat nici contribuția comună, nici o contribuție exclusivă care ar crea un raport de îmbogățire fără justă cauză.

Întrucât reclamantul nu a dovedit: existența coproprietății, sau că pârâta i-ar datora o cotă-parte din valoarea bunului, nu există temei juridic pentru: compensare pentru uz, compensare pentru depreciere, aplicarea regulilor privind fructele civile sau îmbogățirea nejustificată.

Aceste măsuri se aplică exclusiv între coproprietari sau între proprietar și posesor nelegitim - situație care nu a fost dovedită în cauză.

Analizând lucrările dosarului, așa cum au fost descrise anterior, în coraport cu normele legale citate mai sus, instanța de judecată constată că pretenția reclamantului Condratenco

Stanislav cu privire la încasarea de la Condratenco Lucia semei de 8.883,00 Euro -compensație a 50% din valoarea de piață a automobilului ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. ***** și încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantului a sumei de 1.367,00 Euro (una mie trei sute șaizeci și șapte Euro, și 00 eurocenți) compensație pentru perioada de posesie exclusivă de 50% din suma deprecierii valorii de piață a automobilului ***** n/î ***** a.p. *****, caroseria nr. ***** din martie 2020 până la data cererii de chemare în judecată, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, în condițiile în care, reclamantul nu a prezentat nici un argument care ar confirma temeinicia acestei pretenții.

Reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică, conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. În consecință, în limitele pretențiilor înaintate, se concluzionează că cerințele părții- reclamante sunt neîntemeiate dat fiind faptul respingerii cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva Luciei Condratenco cu privire la încasarea contravalorii bunului şi a cheltuielilor de judecată, drept neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător Vladislav Holban